

วันอาทิตย์ สัปดาห์ที่ 5 เทศกาลปัสกา ปี B

(วันที่ 3 พฤษภาคม ค.ศ. 2015)

พี่น้องที่รัก เมื่อพูดถึงภาพลักษณ์ของพระเยซูเจ้า เรามักจะนึกถึงภาพของ “นายชุมพาบาลทีดี” เป็นอันดับแรก ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงการดูแลเอาใจใส่และการปกป้องคุ้มครองของพระองค์ ถัดมาน่าจะเป็นภาพของ “พระมหากษัตริย์ศักดิ์สิทธิ์” ซึ่งสะท้อนให้เห็นความรักอันไร้เงื่อนไขและไร้ขอบเขตของพระองค์ ส่วนอันดับที่สามพอคิดว่าจะน่าจะเป็นภาพของ “เถาองุ่น” ซึ่งเราแต่ละคนเป็นกิ่งก้านที่พระเยซูเจ้าตรัสถึงในพระวรสารวันนี้ แม้ว่าหลายคนอาจไม่คุ้นเคยกับภาพลักษณ์นี้เท่าใดนัก บางคนอาจไม่เคยเห็นเถาองุ่นเสียด้วยซ้ำไป แต่ภาพเถาองุ่นและกิ่งก้านก็สะท้อนให้เห็นถึงความจริงที่สำคัญบางประการเหมือนกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องความสัมพันธ์ที่ควรเป็นระหว่างเรากับพระเยซูเจ้า

ในตอนต้นพระวรสารวันนี้พระเยซูเจ้าทรงบอกเราอย่างชัดเจนว่า ส่วนที่ต้องเกิดดอกออกผลคือ “กิ่งก้าน” (ยน15:2) ถ้ากิ่งก้านใดไม่เกิดผล มันจะถูกตัดทิ้งเสียจากลำต้น เพราะมันเพียงแค่อุดน้ำเลี้ยงจากลำต้น แต่ไม่ยอมให้ผลอะไรตอบแทนเลยคริสตชนหลายคนเป็นอย่างนั้น บางคนมาร่วมมิสซาทุกวันอาทิตย์เพื่อรับอาหารฝ่ายจิตด้วยการรับฟังพระวาจาของพระเจ้าและรับศีลมหาสนิท บางคนอาจมาเพียงเพื่อทำตามกฎข้อบังคับของพระศาสนจักรที่ต้องมาร่วมมิสซาในวันอาทิตย์เท่านั้น ถ้าไม่มาก็กลัวจะเป็นบาป แต่เมื่อออกจากวัดไปแล้วก็ไม่ได้ทำอะไรเพื่อประโยชน์ของกลุ่มคริสตชนที่เขาเป็นส่วนหนึ่งหรือเพื่อนพี่น้องที่อยู่รอบข้างเขาเลย

สิ่งที่น่าสนใจเป็นพิเศษคือความจริงที่ว่า แม้แต่กิ่งก้านใดที่เกิดผล ก็ยังต้องถูก “ลิด” (ยน15:2) นั่นคือ ถูกตัดบางส่วนทิ้งไป หรือถูกตกแต่งทำความสะอาดนั่นเอง เพื่อว่ามันจะแตกกิ่งใหม่และเกิดผลเพิ่มขึ้นอีก พอคิดว่าคนที่ทำสวนผลไม้หรือทำสวนกุหลาบคงจะคุ้นเคยกับกระบวนการนี้ดีและรู้ดีว่ามันมีความสำคัญและจำเป็นต่อผลผลิตที่จะตามมาอย่างไร พระเยซูเจ้ายังทรงอธิบายเพิ่มเติมอีกต่อไปว่า “กระบวนการถูกลิดหรือทำให้สะอาด” นี้เกี่ยวข้องกับพระวาจาของพระองค์ด้วย “ท่านทั้งหลายก็สะอาดอยู่แล้ว เพราะวาจาที่เรากล่าวกับท่าน” (ยน15:3) เพื่อว่าตัวเราแต่ละคนจะเกิดผลเพิ่มขึ้นอีก เราต้องถูกลิดด้วยการหลีกเลี่ยงหรือตัดสละค่านิยมที่ตรงกันข้ามกับค่านิยมของพระวรสารและในเวลาเดียวกันเราต้องดำเนินชีวิตให้สอดคล้องกับคำสั่งสอนของพระเยซูเจ้าด้วย แน่نون กระบวนการนี้ยังเกี่ยวข้องกับการบำเพ็ญพรตภาวนา การปฏิเสธตนเอง และการควบคุมความปรารถนาตามธรรมชาติของตนเองด้วย พอคิดว่าบรรดานักบุญของพระศาสนจักรล้วนได้ผ่านกระบวนการถูกลิดหรือทำให้สะอาดดังกล่าวนี้ได้อย่างไรข้อสงสัยใดๆ ทั้งสิ้น

ถ้าเราอ่านประวัติของบรรดานักบุญ เราจะพบว่าหลายองค์เช่น นักบุญฟรังซิสแห่งอัสซีซี นักบุญคลารา นักบุญเทเรซาแห่งอาวีลา และนักบุญเทเรซาแห่งพระกุมารเยซู และอื่นๆ อีกมากมายได้ตัดสละชีวิตที่หรูหราฟุ้งเฟ้อ สนุกสนาน และสะดวกสบายฝ่ายโลกแล้วหันหลังให้กับสังคมที่เต็มไปด้วยค่านิยมที่สวนทางกับค่านิยมพระวรสาร จากนั้น จึงเข้ามาปฏิบัติความยากจนและบำเพ็ญพรตอย่างเคร่งครัดในอารามปัจจุบันมีผู้คนมากมายนับไม่ถ้วนทั่วโลก ที่เจริญชีวิตตามแบบอย่างของนักบุญเหล่านี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักบวชชายหญิงทั้งหลายที่ดำเนินชีวิตอยู่ในอารามต่างๆ สิ่งนี้ถือได้ว่าเป็นผลที่เพิ่มขึ้นจากกระบวนการถูกลิดหรือทำให้สะอาดของบรรดานักบุญดังกล่าว ในทำนองเดียวกันถ้าเราต้องการเป็นกึ่งก้านที่เกิดผล เราต้องพร้อมที่จะเข้าสู่กระบวนการนี้ด้วย

อย่างไรก็ตาม สิ่งหนึ่งเราต้องไม่ลืมคือ การเกิดผลนั้นไม่ได้ขึ้นอยู่กับความสามารถส่วนตัวของเราตามลำพัง แต่ขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ของเรากับพระเยซูเจ้าผู้ทรงเป็นบ่อเกิดแห่งชีวิตเป็นหลัก พระเยซูเจ้าตรัสเกี่ยวกับเรื่องนี้ไว้ อย่างชัดเจนว่า “กิ่งองุ่นเกิดผลด้วยตนเองไม่ได้ ถ้าไม่ติดอยู่กับเถาองุ่นฉันใด ท่านทั้งหลายก็จะเกิดผลไม่ได้ ถ้าไม่ดำรงอยู่ในเรานั้น” (ยน15:4) ดังนั้น ผลผลิตใดๆ ที่ออกมาจากตัวเราจึงเป็นเครื่องหมายแสดงให้เห็นว่าพระเยซูเจ้าทรงกำลังทำงานในตัวเราและผ่านทางตัวเรา แน่نون ผลผลิตที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือ “ความรัก” ที่เรามีต่อพระเจ้าและเพื่อนมนุษย์ พระเยซูเจ้าทรงพูดถึงเรื่องนี้เช่นเดียวกันว่า “ถ้าท่านมีความรักต่อกัน ทุกคนจะรู้ว่าท่านเป็นศิษย์ของเรา” (ยน13:35) ในบทอ่านที่สองนักบุญยอห์นได้ย้ำความจริงนี้อีกครั้งหนึ่งว่า “นี่เป็นบทบัญญัติของพระองค์ คือ... ให้เรารักกันดังที่พระองค์ทรงบัญญัติให้เรา” (1ยน3:23) ความรักดังกล่าวนี้ไม่ใช่เป็นเพียงแค่ลมปากเท่านั้น แต่เป็นความรัก “ด้วยการกระทำและด้วยความจริง” (1ยน3:18) ด้วย เมื่อกิ่งไม่สามารถแยกออกจากลำต้นฉันใด เราก็ไม่สามารถแยกออกจากพระเยซูเจ้าผู้ทรงเป็นหนทาง ความจริง และชีวิตได้ฉันนั้น ถ้าเราแยกตัวเองออกจากพระองค์ เราก็คงไม่ต่างจากกิ่งที่หักและตกลงมาจากต้นไม้ มีแต่จะเหี่ยวแห้งไป พระเยซูเจ้าทรงบอกว่า “กิ่งก้านเหล่านั้นจะถูกเก็บไปทิ้งในไฟและถูกเผา” (ยน15:6) การแยกตัวดังกล่าวนี้ไม่ได้หมายถึงการอยู่ห่างจากพระองค์ฝ่ายกาย แต่เป็นการปฏิเสธที่จะนำแนวทางของพระเยซูเจ้ามาเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตของเรา เป็นการปฏิเสธบ่อเกิดแห่งชีวิตซึ่งมีแต่จะนำไปสู่ความตาย

พี่น้องที่รัก ในมิสซาวันนี้พออยากให้เราแต่ละคนได้พิจารณาไตร่ตรองถึงความสัมพันธ์ของเรากับพระเยซูเจ้าผู้ซึ่งเป็นบ่อเกิดแห่งชีวิตของเราเป็นพิเศษ เราต้องสำนึกอยู่เสมอว่าชีวิตของเราไม่สามารถแยกออกจากพระองค์ได้ พระองค์ทรงบอกเราอย่างชัดเจนว่า “ถ้าไม่มีเรา ท่านก็ทำอะไรไม่ได้เลย” (ยน15:5) ดังนั้น เราต้องพยายามสุดความสามารถที่ดำรงอยู่ในพระองค์และเป็นหนึ่งเดียวกับพระองค์ ให้พระองค์เป็นที่หนึ่งและศูนย์กลางชีวิตของเรา พระองค์จะต้องมาก่อนทุกสิ่งในชีวิตของเราเสมอและอย่าปล่อยให้สิ่งใดสิ่งหนึ่งมาพรากเราจากพระองค์ได้และหมั่นกระชับความสัมพันธ์ของเรากับพระองค์ให้แน่นแฟ้นนับวันยิ่งมากยิ่งขึ้นด้วยการมาร่วมมิสซาบ่อยๆ เพื่อรับฟังพระวาจาของพระองค์ และศีลมหาสนิทซึ่งเป็นอาหารบำรุงเลี้ยงชีวิตฝ่ายจิตของเรา

ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกท่าน